

ΑΝΤΩΝΗΣ Ε. ΜΠΕΖΑΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ Ν.Δ.
ΑΝΑΠΛ. ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Κ.Ο. της Ν.Δ.

Γρ. Λαμπράκη 3 • 46100 ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ • Τηλ: 26650/28901-26353 Fax: 22491
Μητροπόλεως 1 & Φιλελλήνων • 10557 ΑΘΗΝΑ • Τηλ: 210/3709306 Fax: 3709309
E-mail: bezasigm@otenet.gr • web page: <http://users.otenet.gr/~bezasigm/>

Αθήνα, 22.8.2005

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο Βουλευτής κ. **Αντώνης Μπέζας** κατά την παρέμβασή του στο **7^ο Παγκόσμιο Πανηπειρωτικό Συνέδριο** που διοργάνωσε η **Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας** μεταξύ άλλων τόνισε:

« Το 7^ο Παγκόσμιο Πανηπειρωτικό Συνέδριο μας φέρνει όλους για μια ακόμη φορά, μπροστά σ' ένα μεγάλο ζητούμενο που ακόμη δεν έχει γίνει πραγματικότητα. **Να αποκτήσει η Ήπειρος τον οικονομικό και πολιτισμικό ρόλο που δικαιούται από την ιστορία της και την προσφορά των ανθρώπων της.**

Ανεξάρτητα από το ποιο θα είναι το τελικό ποσό των κονδυλίων που θα πάρει η χώρα μας από το Δ' ΚΠΣ (όταν ξεπεραστεί η κρίση και ολοκληρωθούν οι διαπραγματεύσεις) και το ποιο θα είναι το ποσό που θα αντιστοιχεί στην Ήπειρο (και που θα πρέπει να διεκδικήσουμε να είναι αναλογικά μεγαλύτερο), νομίζω ότι θα ήταν τραγικό σφάλμα να συνεχίσουμε να συνδέουμε την ανάπτυξη της Περιφέρειάς μας, αποκλειστικά με την απορρόφηση των κοινοτικών πόρων.

Οι κοινοτικοί πόροι θα πρέπει να έχουν συμπληρωματική συνεισφορά. Πρέπει να απογαλακτιστούμε από τους κοινοτικούς πόρους και να σταματήσουμε να τους βλέπουμε ως το μοναδικό εργαλείο στην προσπάθεια για ανάπτυξη και σύγκλιση.

Εκτός από τα κοινοτικά προγράμματα και τα κονδύλια που αυτά φέρνουν, πρέπει να φροντίσουμε να προσελκύσουμε και άλλους πόρους με τη μορφή εγχώριων και ξένων επενδύσεων, πολλές από τις οποίες μπορούν να πραγματοποιηθούν πλέον στην Ήπειρο.

Σ' αυτό νομίζω ότι βοηθάει ουσιαστικά η καλή πορεία βασικών έργων υποδομής, όπως η Εγνατία Οδός, το Νέο Λιμάνι της Ηγουμενίτσας, ο Δυτικός Άξονας και το Εμπορευματικό Κέντρο Θεσπρωτίας (για το οποίο υπάρχει ήδη θεσμικό πλαίσιο), αλλά και οι πρωτοβουλίες που παίρνει η Κυβέρνηση, όπως ο νέος επενδυτικός /ανάπτυξιακός νόμος».

« Η οικονομία της αγοράς είναι όντως το καλύτερο σύστημα οργάνωσης της παραγωγικής διαδικασίας. Αν αφήσουμε όμως να λειτουργήσουν από μόνοι τους οι νόμοι της προσφοράς και της ζήτησης, δε θα αναπτυχθούν ποτέ μειονεκτικές και ορεινές περιοχές, όπως οι περιοχές της Μουργκάνας και του Σουλίου στη Θεσπρωτία.

Ο νέος νόμος για παράδειγμα, για τις συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα, που φέρνει προς συζήτηση στη Βουλή η Κυβέρνηση τις επόμενες ημέρες και που είναι μια σημαντική θεσμική τομή, θα δώσει τη δυνατότητα να χρηματοδοτηθούν με ιδιωτικά κεφάλαια έργα υποδομής σε μεγάλα αστικά κέντρα, αμφιβάλω όμως αν θα οδηγήσει σε έργα υποδομής σε περιοχές σαν αυτές που προανέφερα.

Χρειάζεται επομένως γι' αυτούς τους θύλακες υπανάπτυξης, ισχυρή κρατική παρουσία, πρόσθετοι δημόσιοι πόροι και τολμηρές παρεμβάσεις στο νομοθετικό πλαίσιο, όπως η ρύθμιση του καθεστώτος των δασωθέντων αγρών και των κτηνοτροφικών κλήρων, καθώς και φοροαπαλλαγές για τους κατοίκους μικρών κοινωνιών, που ζουν σε γεωγραφική απομόνωση και φυλάττουν Θερμοπόλες».

« Τα ΚΠΣ (Α', Β', Γ') και το Ταμείο Συνοχής απετέλεσαν ένα σύνολο έργων χωρίς συνεκτικό και ενιαίο σχεδιασμό και χωρίς συγκεκριμένους στόχους. Αυτό προκάλεσε και συνεχίζει να προκαλεί καταστροφικές παράπλευρες στρεβλώσεις γιατί είχαμε ως αποτέλεσμα τον κατακερματισμό προσπαθειών, τις απώλειες κεφαλαίων από άλλα έργα, καθώς και αυτό είναι το σημαντικότερο, την έλλειψη στοχευμένης και συντεταγμένης επενδυτικής πορείας.

Η σκοπιμότητα αποτελεί την πλέον ασαφή και απροσδιόριστη έννοια στην παραγωγή έργων στη χώρα μας. Ο λεγόμενος «δημοκρατικός προγραμματισμός», που δεν αμφισβητώ τη χρησιμότητά του, εκφυλλίστηκε τελικά σε μια υποκειμενική επιλογή έργων με βάση την εκάστοτε πίεση που ασκείται σε πολιτικούς ή σε δημοτικούς άρχοντες και νομάρχες, οι οποίοι με τη σειρά μας, βρισκόμενοι σε πλήρη αδυναμία να κατανοήσουμε και να επιλέξουμε, πιέζουμε την εκάστοτε κεντρική εξουσία. Από την άλλη μεριά, η κεντρική εξουσία (π.χ. Περιφερειάρχες) έχει αναγάγει σε βασικά της κριτήρια την απορροφητικότητα και τη ωριμότητα δημοπράτησης των έργων.

Αυτή η κατάσταση πρέπει να αλλάξει και αυτή η ανάγκη είναι ιδιαίτερα επιτακτική εδώ στην Ήπειρο. Όχι πάλι σε πρόσκαιρες και θνησιγενείς δομές. Όχι στον κατακερματισμό και στην πολυδιασπορά των έργων, ώστε κάθε Δήμος να πάρει το εργάκι του. Πρέπει τα έργα να ιεραρχούνται και να είναι ενταγμένα σ' έναν γενικότερο σχεδιασμό που να αξιοποιεί τα ιδιαίτερα συγκριτικά πλεονεκτήματα που έχει κάθε περιοχή μας εδώ στην Ήπειρο».